

6. ΜΙΑ ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ 2 ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ (Κεφάλαιο: 9,15–10,18)

A. Η αιώνια κληρονομιά (9,15-22)

Έχουμε 3 εικόνες: Μία νομική και 2 βιβλικές.

1. Η νομική εικόνα (9,15-17)

<p>¹⁵Και διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.</p> <p>¹⁶ ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου·</p> <p>¹⁷ διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος.</p>	<p>¹⁵ Γι' αυτόν τον λόγο ο Χριστός είναι μεσίτης μιας νέας διαθήκης, σύμφωνα με την οποία όσοι έχουν κληθεί να μετάσχουν στην αιώνια κληρονομιά θα πάρουν το μερίδιο που τους υποσχέθηκε. Αυτό μπορεί να γίνει, επειδή ο Χριστός πέθανε για μας, κι ο θάνατός του μας ἀπάλλαξε από τις παραβάσεις, που είχαν τελεσθεί την εποχή της πρώτης διαθήκης.</p> <p>¹⁶ Διαθήκη υπάρχει όταν έχει πιστοποιηθεί ο θάνατος του διαθέτη.</p> <p>¹⁷ Μια διαθήκη ισχύει μόνο μετά τον θάνατο· δεν έχει ποτέ ισχύ όσο ζει ο διαθέτης.</p>
---	---

Κυρίαρχη ιδέα εδώ η «**διαθήκη**» = Η τελευταία βούληση και διάθεση του Χριστού.

Οι τρεις παράγοντες αυτής της «κληροδοσίας» είναι:

- ✚ ο **διαθέτης** – που κάνει τη διαθήκη,
- ✚ ο **κληρονόμος** – που ωφελείται απ' αυτήν, και
- ✚ η **κληρονομιά** – που περιέρχεται στον κληρονόμο όταν ο διαθέτης πεθάνει.

α. Ο διαθέτης

Πρώτον, δείχνει την *έμπρακτη αγάπη του ως μεσίτης* μιας νέας διαθήκης.

Δεύτερον, ο Μεσίτης δείχνει τη *γενναιοδωρία του με το δώρο της ζωής του* που μας προσφέρει. Όσο ζει ο διαθέτης, τα οφέλη της διαθήκης δεν μπορούν να περάσουν στον κληρονόμο.

β. Ο κληρονόμος

Στην έσχατη ένδεια και ανάγκη του ο άνθρωπος ακούει τη γεμάτη έλεος γενναιόδωρη κλήση του Θεού. Την κληρονομιά τη λαμβάνουν εκείνοι που αποδέχονται την κλήση. Η πρόσκληση είναι έργο χάριτος.

γ. Η μεγάλη κληρονομιά

Πλουσιότερες σε νοήματα οι τρεις λέξεις του κειμένου (εδ. 15):

έπαγγελία – αιωνία – κληρονομία

- ✚ Το «έπαγγελία» δείχνει ότι η κληρονομιά είναι **σίγουρη**
- ✚ το «αιωνία» δείχνει την ποιότητά της: είναι **αιώνια**
- ✚ το «κληρονομία» δείχνει το περιεχόμενό της: είναι η νέα γη της επαγγελίας και δίνεται **από τώρα**.

2. Δύο βιβλικές εικόνες (9,18-22)

<p>18 Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· 19 λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἔριου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν 20 λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός.</p> <p>21 καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. 22 καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον καὶ χωρὶς αἰματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεςις.</p>	<p>18 Γι' αυτό, ούτε και η πρώτη διαθήκη εγκαινιάστηκε δίχως αίμα. 19 Όταν ο Μωυσής απήγγειλε όλες τις εντολές του νόμου μπροστά σ' ολόκληρο τον λαό, πήρε αίμα μοσχαριών και τράγων, μαζί με νερό, και ράντισε με κόκκινο μαλλί και ύσσωπο το ίδιο το βιβλίο και ολόκληρο τον λαό λέγοντας: 20 «Αυτό είναι το αίμα της διαθήκης την οποία σας όρισε ο Θεός».</p> <p>21 Με τον ίδιο τρόπο ράντισε με το αίμα τη σκηνή και όλα τα λατρευτικά σκευή. 22 Όλα σχεδόν, σύμφωνα με τον νόμο, καθαρίζονται με αίμα· και δεν υπάρχει συγχώρηση αμαρτιών χωρίς να χυθεί αίμα.</p>
--	--

1) **Έκχυση του αίματος** = το τέλος της εν σαρκί ζωής και όχι απελευθέρωση της ζωής. Αναφορά στη μια για πάντα θυσία του Χριστού.

2) **Ραντισμός με το αίμα**. Αναφορά στη δική μας ωφέλεια απ' αυτό τον θάνατο. Δύο μεγάλες ιστορικές στιγμές της εβραϊκής θρησκείας:

α) Όταν η **διαθήκη** εγκαινιάστηκε με αίμα (Εξ 24,6-8). Ραντίστηκε ο **λαός** και το **βιβλίο** της διαθήκης.

β) Όταν το **αγιαστήριο** εξαγνίστηκε με αίμα (Εξ 24,6· Λευ 8,15.19· 16,14-16). Ραντίστηκε η **Σκηνή** του Μαρτυρίου και τα ιερά **σκεύη**.

B. Η μοναδική Θυσία (9,23–10,18)

1. Ο ανώτερος ιερέας (7,1-8)
2. Το ουράνιο αγιαστήριο (8,1-5)
3. Η νέα, καλύτερη διαθήκη (8,6–9,14)
4. Η κληρονομιά που έρχεται στους πιστούς διά της αιώνιας διαθήκης του Χριστού (9,15-22).

Τώρα, 5ον: η τέλεια θυσία του Χριστού.

Η προσφορά του σώματος του Ιησού Χριστού (10,10) είναι μοναδική ως προς:

- ✚ τον σκοπό της,
- ✚ τη φύση της,
- ✚ το κόστος της και
- ✚ το αποτέλεσμά της.

1. Ο θείος σκοπός της θυσίας (9,23-24)

23 Ανάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, **αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας.**

24 οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσήλθεν ἅγια Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·

23 Όλα όσα συμβολίζουν την ουράνια πραγματικότητα ήταν ανάγκη να καθαρίζονται με τον παραπάνω τρόπο. **Τα ίδια όμως τα επουράνια απαιτούν θυσίες ανώτερες απ' αυτές.** *24* Γιατί ο Χριστός δεν μπήκε στα άγια των αγίων που έχτισαν άνθρωποι και που είναι απεικόνιση του ουράνιου θυσιαστηρίου, αλλά στον ίδιο τον ουρανό, για να παρουσιαστεί τώρα μπροστά στον Θεό, μεσιτεύοντας για μας.

Στη θεία πρόθεση η θυσία αυτή του Χριστού είχε έναν τριπλό σκοπό.

- ✚ τι εξάγνισε ο Χριστός; τα ίδια τα επουράνια.
- ✚ πού εισήλθε ο Χριστός; στον ίδιο τον ουρανό.
- ✚ γιατί παρουσιάστηκε μπροστά στον Θεό; για να μεσιτεύσει για μας

2. Η ανεπανάληπτη φύση της θυσίας (9,25–10,4)

²⁵ οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὡσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἄλλοτρίῳ,

²⁶ ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

²⁷ καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, ²⁸ οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

^{10,1} Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι·

² ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμενα διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους;

³ ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν· ⁴ ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

²⁵ Ούτε προσφέρει πολλές φορές θυσία τον εαυτό του, όπως συμβαίνει με τον αρχιερέα που εισέρχεται κάθε χρόνο στα ἅγια των αγίων και προσφέρει ξένο αἷμα.

²⁶ Διαφορετικά ο Χριστός θα ἔπρεπε να εἶχε πεθάνει πολλές φορές ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐνῶ τώρα φανερώθηκε μια για πάντα στο τέλος των αἰώνων και κατήργησε με τη θυσία του την αμαρτία. ²⁷ Οι ἄνθρωποι μία φορά πεθαίνουν κι ὕστερα κρίνονται ἀπὸ τον Θεό. ²⁸ Ἔτσι κι ο Χριστός, ἀφοῦ θυσιάστηκε μία φορά για να σηκώσει πάνω του τις αμαρτίες ὅλων μας, θα εμφανιστεῖ για δεύτερη φορά, ὄχι για ν' αντιμετωπίσει την αμαρτία, ἀλλά για να σώσει αὐτοὺς που τον προσμένουν.

^{10,1} Ἀφοῦ ο νόμος ἀποτελεῖ σκιά των μελλοντικῶν ἀγαθῶν κι ὄχι την ἴδια την εἰκόνα της πραγματικότητας, δεν μπορεῖ ποτέ να οδηγήσει στην τελειότητα αὐτοὺς που διαρκῶς κάθε χρόνο προσέρχονται για να προσφέρουν τις ἴδιες θυσίες.

² Ἀλλιῶς, αὐτές θα εἶχαν πάψει να προσφέρονται. Γιατί, αν εἶχαν μία φορά καθαρῖστέ ὅσοι λάτρευαν μ' αὐτὸν τον τρόπο το Θεό, δε θα εἶχαν πια καμιά συναίσθηση ενοχίας για τις αμαρτίες τους.

³ Με τις θυσίες ὁμως αὐτές γίνεται κάθε χρόνο υπόμνηση των αμαρτιῶν, ⁴ γιατί το αἷμα των ταύρων και των τράγων δεν ἔχει τη δύναμη να ἀφαιρεῖ αμαρτίες.

Δύο πράγματα ἔκανε ο Χριστός με την αμαρτία μας:

✚ την **ἀπέκλεισε** – νομική ορολογία (εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας – ἐδ. 26).

Ἡ δύναμη της αμαρτίας καταργήθηκε ως προς εμάς.

✚ τη **σηκῶνει** πάνω του – ιερατική ορολογία (εἰς τὸ ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας – ἐδ. 28).

Ἡ ποινή της αμαρτίας ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ μας.

3. Το τεράστιο κόστος της θυσίας (10,5-10)

<p>⁵ Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·</p> <p>⁶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.</p> <p>⁷ τότε εἶπον, Ἴδου ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου.</p> <p>⁸ ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίας καὶ προσφορὰς καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται,</p> <p>⁹ τότε εἶρηκεν, Ἴδου ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ,</p> <p>¹⁰ ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.</p>	<p>⁵ Γι' αυτό, κατά τον ερχομό του στον κόσμο ο Χριστός είπε στον Θεό: «Δεν θέλεις θυσίες και προσφορές, αλλά μου ετοίμασες ανθρώπινο σώμα. ⁶ Δεν σου αρέσουν ολοκαυτώματα και θυσίες για συγχώρηση αμαρτιών. ⁷ Τότε είπα: “νά με, Θεέ, έρχομαι να κάνω το θέλημά σου”, όπως είναι γραμμένο για μένα στον νόμο». ⁸ Αφού είπε πρώτα «δεν θέλεις θυσίες και προσφορές» και «δεν σου αρέσουν ολοκαυτώματα και θυσίες για συγχώρηση αμαρτιών, που προσφέρονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου», ⁹ ύστερα είπε: «Νά με, έρχομαι να κάνω το θέλημά σου». Αναιρεί δηλαδή τις παλαιές θυσίες και τις αντικαθιστά με τη δική του. ¹⁰ Εξαιτίας αυτού του «θελήματος» έχουμε εξαγιστεί μια για πάντα με την προσφορά του σώματος του Ιησού Χριστού.</p>
---	--

- ✚ Τα λόγια του **Ιερεμίας 31** παρουσιάζουν την καλύτερη **διαθήκη**·
- ✚ τα λόγια του **Ψαλμού 40** εξηγούν την καλύτερη **θυσία**.

4. Το εξαγνιστικό αποτέλεσμα της θυσίας (10,11-18)

Σε προηγούμενο μάθημα σημειώναμε ότι:

- ✚ ενώ ο Παύλος θέλει ο κόσμος να μάθει πώς μπορεί ο άνθρωπος **να δικαιωθεί** ενώπιον του Θεού·
- ✚ η προς Εβραίους σκέφτεται πώς μπορεί ο άνθρωπος **να εξαγιστεί** ενώπιον του Θεού.

Ο εξαγνισμός μας:

- ✚ έχει **επιτευχθεί** διά του έργου του Χριστού και
- ✚ έχει **επιβιβαιωθεί** διά του λόγου του Πνεύματος.

α. Ως προς το έργο του Χριστού (10,11-14)

<p>11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας, 12 οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, 13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 14 μὴ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.</p>	<p>11 Όλοι οι ιερείς λειτουργούν καθημερινά και προσφέρουν πολλές φορές τις ίδιες θυσίες, που όμως ποτέ δεν μπορούν να εξαλείψουν αμαρτίες. 12 Αντίθετα, ο Ιησούς πρόσφερε για τις αμαρτίες μία θυσία για πάντα, κι έπειτα κάθισε στα δεξιά του Θεού. 13 από τότε περιμένει, ωσότου υποταχθούν κάτω από τα πόδια του οι εχθροί του. 14 Γιατί με μία μόνο προσφορά οδήγησε στην τελειότητα για πάντα αυτούς που εξαγίστηκαν με το αίμα του.</p>
---	--

Αντιθετικές εικόνες

- ✚ Οι ιερείς της παλιάς διαθήκης **στέκονται** (10,11) στην παρουσία του Θεού, και το έργο τους είναι ανολοκλήρωτο.
- ✚ Ο Χριστός είναι **ενθρονισμένος**, και το έργο του έχει ολοκληρωθεί (10,12).
- ✚ Εκείνοι είχαν να παρουσιάσουν **επαναλαμβανόμενες** θυσίες.
- ✚ Ο Χριστός πρόσφερε **μία και μόνο** θυσία, που τα αποτελέσματά της είναι **για πάντα**.
- ✚ Οι θυσίες των ιερέων **ποτέ** δεν μπορούν να εξαλείψουν αμαρτίες,
- ✚ Η προσφορά του Χριστού ήταν **για τις αμαρτίες** και για τον **εξαγνισμό** μας.

β. Ως προς τον επαναλαμβανόμενο λόγο του Πνεύματος (10,15-18)

<p>15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι, 16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, 17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθήσομαι ἔτι.</p> <p>18 ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.</p>	<p>15 Αυτό μας το επιβεβαιώνει και το Άγιο Πνεύμα. Στην αρχή λέει: 16 «Η διαθήκη που θα συνάψω μαζί τους, μετά τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, είναι η εξής: Θα τοποθετήσω το νόμο μου μέσα στις καρδιές τους και θα χαράξω τις εντολές του μέσα στο νου τους. 17 Και θα ξεχάσω πια τις αμαρτίες τους και τις παρανομίες τους».</p> <p>18 Είναι φανερό πως όπου υπάρχει συγχώρηση αμαρτιῶν δε χρειάζεται θυσία γι' αυτές.</p>
--	--

Ο Θεός μίλησε στο **παρελθόν** –Αυτό μας το επιβεβαιώνει το Άγιο Πνεύμα τώρα, στο **παρόν**.

Η καρδιά της νέας αυτής διαθήκης βρίσκεται σ' αυτό που εμείς πρέπει να **θυμόμαστε**
(10,15-16)
και σ' αυτό που ο Θεός θέλει να **ξεχνάει** (10,17).

Το σπουδαιότερο μήνυμα που θέλει να μας μεταβιβάσει αυτός ο λόγος του
Πνεύματος είναι η βεβαιότητα της συγχώρησης:
«Θα ξεχάσω πια τις αμαρτίες τους και τις παρανομίες τους».

****

Συμπέρασμα:

Εδώ τελειώνει το Δεύτερο Τμήμα «Το έργο του Χριστού (7,1–10,18).
Προηγήθηκε το Πρώτο Τμήμα «Ο Υιός του Θεού» (1,1–6,20).

3 Σκέψεις:

- 1) Πόσο θυμόμαστε άραγε αυτή την **υπέρτατη θυσία;**
- 2) Έχουμε τη βεβαιότητα του **Πνεύματος;**
- 3) Ποια είναι η **καλύτερη** θυσία εκ μέρους μας;

****